

Mál nr. 76/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (X)

Skaðabótaábyrgð vátryggingafélags. Umfang tjóns.

Gögn.

1. Málskot móttakið 8. janúar 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 5. apríl 2024, ásamt fylgiskjölum merktum 1.-8.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 11. apríl 2024, ásamt gögnum.
4. Viðbótarathugasemdir V dags. 19. apríl 2024.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að bifreið M varð fyrir tjóni hinn 7. september 2023 vegna áreksturs sem rakinn var til sakar ökumanns ökutækisins X. V féllst á bótaskyldu vegna tjónsins úr ábyrgðartryggingu ökutækisins X. Mat á tjóninu átti sér stað hjá tveimur matsaðilum og greiddi V bætur til M á grundvelli samkomulags að fjárhæð 1.465.449 krónur hinn 19. september 2023, með fyrirvara um greiðslu fyrir viðbóartjón kæmi það fram. Einnig voru greiddar 431.000 krónur af hálfu V hinn 17. janúar 2024 vegna skemmda á vatnskassa og að hluta vegna lögfræðiaðstoðar sem M nýtti sér. Þær bætur voru greiddar án viðurkenningar á greiðsluskyldu af hálfu V.

Af málatilbúnaði M verður helst ráðið að M telji sig hafa orðið fyrir sérstöku tjóni „...með furðulegri málsmeðferð og mistökum frá fyrsta degi.“ auk þess sem V hafi brotið gegn eigin siðareglum. Einnig gerir M kröfu í málskoti um að honum séu m.a. bættir varahlutir og efni auk vinnu við ísetningu, flutningskostnaður vegna viðbóarmats á tjóni og kostnaði við þau, tjón vegna afnotamissis, fyrirhafnar og vinnu við að sanna tjón og orsakasamhengi, aðkomu lögfræðings annað tjón er kann að hafa hlotist af málsmeðferð og mistökum V sem og bætur vegna virðisaukaskatts af samkomulagsbótum sem greiddar hafi verið í september 2023 og janúar 2024.

Í gögnum málsins er farið yfir samskipti M og lögfræðings hans við starfsmenn V. Samandregið vísar M til þess að eftir uppgjör samkomulagsbóta hinn 19. september 2023, sem hafi verið með fyrirvara um viðbóartjón, hafi komið fram viðbóartjón á bifreið hans. Hinn 3. október 2023 hafi verið tilkynnt um viðbóartjón á vatnskassa bifreiðar M og farið með bifreiðina á verkstæði í Þorlákshöfn sem staðfest hafi viðbóartjónið. Starfsmenn V hafi ekki viðurkennt þá tjónaskoðun, þar sem verkstæðið hafi ekki verið svokallað „Cabaverkstæði“ og því hafi M farið með bifreiðina til Reykjavíkur til frekari skoðunar. Þegar það mat hafi verið framkvæmt í lok nóvember 2023 hafi starfsmenn V ekki látið M vita um niðurstöðu þess og að orsakatengsl væru milli þess tjóns og árekstursins 7. september 2023. Einnig hafi komið fram misskilningur um verð á varahlut, þ.e. vatnskassa sem skemmdist, og hafi það tafið málið frekar. Eftir þetta hafi starfsmenn V óskað eftir viðbóarmati á orsakatengslum og hafi það tafið málið enn frekar. Auk þessa er vísað til þess að starfsmenn V hafi gert lítið úr vinnu lögfræðings M við að ná fram tjónagreiðslum fyrir M, en kr. 300.000 krónur hafi síðan verið greiddar án viðurkenningar á bótaskyldu, auk 131.000 króna fyrir nýjan vatnskassa í stað þess sem tjón varð á. Engar skýringar hafi komið fram af hálfu V á greiðslu 300.000 króna þrátt fyrir beiðni um skýringar á þeirri greiðslu.

M telur V bera skaðabótaábyrgð á því tjóni sem M varð fyrir vegna afgreiðslu V á upphaflegu tjóni sem bætt var úr ábyrgðartryggingu bifreiðar X. M vísar til þess að V hljóti að hafa ábyrgðartryggingu stjórnar og stjórnenda og þannig eigi að greiða bætur úr þeirri tryggingu vegna saknæmrar háttsemi starfsmanna. M vísar bæði til sakarreglu íslensks skaðabótaréttar sem og reglunnar um húsbóndaábyrgð. M telur að ákvarðanir starfsmanna V hafi verið í bága við góða viðskiptahætti og ekki í samræmi við afgreiðslu sambærilegra mála hjá öðrum tryggingafélögum.

Einnig gerir M kröfu um bætur sem nema virðisaukaskatti af samkomulagsbótafjárhæð sem greidd var í september 2023 og vísar um það til rökstuðnings í máli nefndarinnar nr. 289/2023. Ekki verður annað séð af málatilbúnaði M en að sú krafa sé gerð í ábyrgðartryggingu ökutækisins X.

V hefur hafnað því að greiða frekari bætur vegna tjóns á bifreið M og vísar almennt til sönnunarreglna skaðabótaréttar um að tjónþoli beri sönnunarbyrði um hvaða tjóni hann verður fyrir og eigi slíkar reglur við um uppgjör bóta úr lögboðinni ábyrgðartryggingu bifreiðar X, sem váttryggð var hjá V á tjónsdegi. V vísar til þess að almennt sé sýnt fram á fjártjón tjónþola við þessar aðstæður með mati á tjóni hjá viðurkenndu verkstæði og síðan sé gengið til samninga við tjónþola um hvernig best sé að háttu uppgjóri. Algengast sé að það sé gert annað hvort með viðgerð á viðurkenndu verkstæði eða greiðslu bóta sem nemur verðmætarýrnun á bifreiðinni og í einhverjum tilvikum kaupum á hinna tjónuðu bifreið. V vísar til þess að ítrekað hafi komið fram í samskiptum starfsmanna V og M að M vildi ekki að gert yrði við bifreiðina með fullnaðarviðgerð á verkstæði heldur að hann fengi greiddar samkomulagsbætur vegna tjónsins. V vísar til þess að M hafi ekki verið sáttur við mat á bifreiðinni hjá fyrsta viðurkennda tjónamatsaðila sem hann leitaði til og hafi verið samkomulag milli M og V að leita annars mats sem hafi síðan leitt til samkomulags um greiddar bætur upp á 1.465.449 kr. hinn 19. september 2023. Þegar M hafi síðan farið að gera við bifreið sína sjálfur hafi komið í ljós gat á innri vatnskassa bifreiðar hans, sem ekki hafi komið í ljós við tjónaskoðun hjá þeim tveimur aðilum sem höfðu framkvæmt slíkt mat áður. V vísar til þess að á myndum sem teknar höfðu verið áður hefði ekkert komið fram sem benti til gats á innri vatnskassa og taldi því rétt að M legði fram frekari gögn fyrir því að fá greiddar bætur vegna þessa. Í frekari skoðun starfsmanna V hafi komið fram þeim fyndist ósennilegt að tjón á innri vatnskassa hefði orðið við árekstur 7. september 2023, en eftir samtöl og umræður hafi verið ákveðið að leyfa M að njóta vafans og greiddar bætur fyrir vatnskassa upp á 131.000 krónur sem og 300.000 krónur sem áttu að ná yfir „...ýmsan kostnað sem kynni að hafa fallið til vegna málsins, svo sem aðstoð lögfræðings, kostnað vegna flutnings á bifreið M o.s.frv.“ V telur að með samkomulagi frá 19. september 2023 milli M og V um greiðslu bóta hafi ekki verið gerður fyrirvari við bótafjárhæð m.t.t. virðisaukaskatts og þannig hafi M með slíku samkomulagi fyrirgert frekari rétti sínum til greiðslu slíkra bóta og ítrekar að M hafi ekki sýnt fram á frekari tjón en það sem bætt hafi verið með tveimur greiðslum af hálfu V, 19. september 2023 og 17. janúar 2024, samtals 1.896.449 krónur.

Í viðbótarathugasemdum M eru fyrri röksemdir ítrekaðar. M leggur áherslu á að tilkynnt hafi verið strax í byrjun október 2023 um viðbóartjón, gat á innri vatnskassa bifreiðar sinnar, en tjón vegna þessa hafi ekki verið greitt nema að hluta í janúar 2024. Á þeim tíma sem leið þarna á milli hafi starfsmenn V ekki sinnt starfi sínu réttilega og hafi M því haft ærna fyrirhöfn af því að sýna fram á viðbóartjón sitt. Einnig bendir M á að greiðsla V í janúar 2024 hafi ekki verið samþykkt af hálfu M sem fullnaðargreiðsla heldur innborgun inn á tjón hans og hafi athugasemdir verið gerðar ítrekað við vinnubrögð starfsmanna V. M telur að V eigi ekki að geta ákveðið bætur eftir eigin geðþótta.

Í viðbótarathugasemdum V eru fyrri röksemdir V einnig ítrekaðar og bent á að M hafi fengið tjón sitt að fullu bætt og hafi sönnunarbyrði um ef hann telji svo ekki vera.

Álit.

Ágreiningur þessa máls snýst fyrst og fremst um hvort M hafi sýnt fram á frekara tjón en greiddar hafa verið bætur vegna af hálfu V vegna tjóns á bifreið hans 7. september 2023.

Annars vegar má ráða af málalíbúnaði M að krafa sé gerð í ábyrgðartryggingu stjórnar og stjórnenda V. Ekki liggur fyrir að slík ábyrgðartrygging sé í gildi hjá V þar sem félagið sjálft er váttryggt, eða hvert gildissvið slíkrar váttryggingar væri. Ekki liggur heldur fyrir að M hafi gert kröfu í slíka váttryggingu hjá V. Getur nefndin því ekki tekið frekari afstöðu til bótaskyldu úr slíkri váttryggingu.

Í 3. gr. samþykktar fyrir nefndina frá 17. desember 2021 kemur fram að undir starfssvið nefndarinnar heyri meðal annars mál sem varði réttarágreiningu um váttryggingarsamninga, dreifingu váttrygginga og váttryggingastarfsemi. Telst nefndin því geta tekið afstöðu til mögulegrar skaðabótaábyrgðar váttryggingafélags ef ágreiningur tengist váttryggingastarfsemi og verða störf starfsmanna M við tjónsuppgjör talin vera þess eðlis. Við mat á því hvort háttsemi starfsmanna V hafi verið saknæm verður meðal annars að líta til þess hvaða reglur gildi um slíka háttsemi. Í 12. gr. b. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 kemur fram að váttryggingafélag skuli sjá til þess að tjónþoli fái fullnægjandi upplýsingar um bótarétt sinn og sundurliðun á því hvernig bætur til hans eru ákveðnar. Í gögnum málsins eru samskipti M, lögfræðings M og starfsmanna V rakin. Þegar litið er til þeirra má sjá að einhver ágreiningur hafi verið um fjárhæð bóta sem og hvort orsakatengsl hafi verið milli tiltekins hluta tjóns á bifreið M og áreksturs hinn 7. september 2023. Þegar litið er til þeirra samskipta

í heild verður ekki séð að starfsmenn V hafi sýnt saknæma háttsemi við afgreiðslu tjónsins þó nokkrir samskiptaerfiðleikar hafi verið uppi. Telst skaðabótaábyrgð V því ekki fyrir hendi.

Verður að lokum að fjalla um kröfu M um hærri bætur vegna tjóns síns úr ábyrgðartryggingu ökutækisins X, þar sem hann heldur fram að við uppgjör samkomulagsbóta hinn 19. september 2023 hafi ekki verið tekið tillit til greiðslu virðisaukaskatts og vísar M til úrskurðar nefndarinnar í öðru máli, nánar tiltekið 289/2023. Í því máli var ágreiningur um greiðslu bóta úr kaskótryggingu, auk þess sem það lágu fyrir aðrar upplýsingar um málskotsaðila en liggja fyrir í þessu máli. Ekki verður annað ráðið en að viðgerð hafi þá þegar farið fram á bifreið M, en ekki liggur fyrir í gögnum sem fylgdu málskoti hans að greiddur hafi verið virðisaukaskattur af þjónustu eða vörukaupum í tengslum við þá viðgerð. Verður því ekki talið sannað að þær bætur sem greiddar voru sem samkomulagsbætur hinn 19. september 2023 hafi verið lægri en fullar bætur fyrir það fjártjón sem þá var metið. Fyrirvari sem M setti við móttöku þeirra bóta laut einungis að viðbótartjóni og kemur ekki fram í gögnum málsins að slíkt tjón hafi orðið, umfram það sem nú þegar hefur verið bætt með viðbótargreiðslu af hálfu V hinn 17. janúar 2024.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til frekari bótagreiðslna úr ábyrgðartryggingu ökutækis X hjá V né heldur er viðurkennd skaðabótaábyrgð V vegna meðferðar tjónamáls hans.

Reykjavík, 23. maí 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir